

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **POGARAMI, s. r. o.**, se sídlem Česká 33, Kopřivnice, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2018, č. j. 10.01-000695/18-002,

t a k t o :

Věc **se postupuje** věcně a místně příslušnému Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 6. 1. 2019 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání označené jako „*právní žaloba na Českou advokátní komoru za neposkytnutí právní služby*“, v němž žalobce uvedl, že vedl občanskoprávní spor, který řešil Okresní soud v Novém Jičíně. Tento soud měl žalobci přiznat náhradu škody ve výši 762 000 Kč. Následně však bylo podáno odvolání ke Krajskému soudu v Ostravě, který předchází rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil. Žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce dovolání k Nejvyššímu soudu, které bylo odmítnuto. Po té se již v té době obrátil na Nejvyšší správní soud. Z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu známo, že se jednalo o věc vedenou pod sp. zn. Na 24/2014, jež byla vyřízena přípisem žalobci, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že se nejedná o věc, o níž by měl pravomoc rozhodovat. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl spokojen s postupem Nejvyššího soudu a žádal stát o náhradu škody, odkázal jej Nejvyšší správní soud na podání občanskoprávní žaloby proti ČR - Ministerstvu spravedlnosti k Obvodnímu soudu pro Prahu 2.

[2] Dle žalobce mu byl v předmětné věci pro jednání před Obvodním soudem pro Prahu 2 „*přidělen k zastupování*“ JUDr. Petr Novotný, advokát. Tento spor dle vyjádření žalobce dospěl až do fáze podání ústavní stížnosti, která měla být zamítnuta. JUDr. Petr Novotný následně údajně odmítl žalobce zastupovat ve věci jisté správní žaloby. V dalším podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 1. 2019 žalobce doplnil, že na základě výzvy Ústavního soudu k odstranění nedostatků právního zastoupení požádal žalovanou „*o poskytnutí právní služby určením právního zástupce*“, neboť JUDr. Petr Novotný zastupování žalobce nadále odmítal. Česká advokátní komora dle žalobce jeho

žádost zamítla. Z toho důvodu se žalobce obrátil na Nejvyšší správní soud s žalobou vůči žalované, aby byl dle svého vyjádření schopen odstranit vady ústavní stížnosti.

[3] K dalšímu podání doručenému Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 1. 2019 pak žalobce doložil kopii rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2018, č. j. 10.01-000695/18-002, o žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní pomoci dle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v relevantním znění (dále jen „zákon o advokacii“).

[4] Nejvyšší správní soud posoudil souhrn podání žalobce z hlediska jejich obsahu jako žalobu napadající výše zmíněné rozhodnutí žalované. Na základě této skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že není k řízení o této žalobě věcně příslušný. Podle § 12 odst. 1 s. ř. s. *„Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem“*. Nejvyšší správní soud je tak v soudním řízení správním příslušný rozhodovat v některých věcech volebních, ve věcech politických stran a politických hnutí, o kompetenčních žalobách a o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů jednajících ve správním soudnictví.

[5] O takovou věc se v daném případě nejedná. Podání doručená Nejvyššímu správnímu soudu svým obsahem brojí proti výše uvedenému rozhodnutí žalované ve věci týkající se žádosti o určení advokáta. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 17. 9. 2009, č. j. 7 As 47/2009 – 16, publ. pod. č. 1925/2009 Sb. NSS, v případě, že Česká advokátní komora rozhoduje o určení advokáta, jedná jako správní orgán a její rozhodnutí splňuje kritéria správního rozhodnutí dle § 65 odst. 1 s. ř. s., které je napadnutelné žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. není věcně příslušný a není tedy oprávněn se touto věcí zabývat.

[6] V souladu s § 7 odst. 1 s. ř. s. jsou k řízení mj. o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu věcně příslušné krajské soudy.

[7] Místní příslušnost je stanovena v § 7 odst. 2 s. ř. s., v relevantním znění, podle něhož *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti“*.

[8] K projednání předmětné žaloby je tedy místně příslušný krajský soud, do jehož obvodu spadá sídlo žalované, jež v tomto případě rozhodovala v jediném stupni řízení. Tímto soudem je tudíž Městský soud v Praze. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s., byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. Nejvyšší správní soud proto v souladu s uvedeným ustanovením postoupil věc Městskému soudu v Praze jakožto soudu věcně a místně příslušnému. Bude na městském soudu, aby v předmětné věci nejprve posoudil splnění podmínek řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

pokračování

V Brně dne 11. února 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu